U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobkyně: **L. H.,** proti žalované: **Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky**, se sídlem Orlická 2020/4, Praha 3, proti rozhodnutí Rozhodčího orgánu žalované ze dne 17. 2. 2016, č. j. RO/103,104/16/Ld, ve znění opravného usnesení ze dne 8. 6. 2016, č. j. RO/103,104/16/Opr/Ld, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 22. 3. 2018, č. j. 29 Ad 4/2016 - 147,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) se kasační stížností podanou prostřednictvím Krajského soudu v Brně dne 23. 4. 2018 domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku tohoto soudu, jímž byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Rozhodčího orgánu žalované specifikovanému tamtéž.

[2] Stěžovatelka požádala o ustanovení zástupce z řad advokátů. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 24. 5. 2018, č. j. 9 Ads 143/2018 - 77, tuto žádost stěžovatelky zamítl a vyzval ji k předložení plné moci udělené jí advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti ve lhůtě 7 dnů od doručení tohoto usnesení. Usnesení bylo stěžovatelce doručeno 1. 6. 2018.

[3] Dle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být stěžovatelka v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem; to neplatí, má-li stěžovatelka, její zaměstnanec nebo člen, který za ni jedná nebo ji zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem představuje jednu z podmínek řízení o kasační stížnosti.

[4] Podle pravidel pro počítání lhůt stanovených v § 40 odst. 1 a 2 s. ř. s. skončila lhůta k předložení plné moci v pátek 8. 6. 2018. Stěžovatelka přesto do dnešního dne plnou moc udělenou advokátovi nepředložila. O skutečnosti povinného zastoupení advokátem

v řízení o kasační stížnosti se stěžovatelka prokazatelně dozvěděla již dne 10. 4. 2018, neboť tato informace byla obsažena v poučení kasační stížností napadeného rozsudku. V průběhu řízení o kasační stížnosti, ani přes výzvu soudu ze dne 3. 5. 2018, č. j. 9 Ads 143/2018 - 52, neuvedla pro účely ustanovení advokáta ze strany soudu rozhodné informace o jejích osobních, majetkových a výdělkových poměrech a pouze opakovaně konstatovala, že je osvobozena od soudních poplatků dle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, na základě čehož má právo na ustanovení zástupce. Tato argumentace je však lichá, neboť osvobození od soudního poplatku je nezávislé na skutečnostech, na základě kterých mohl soud stěžovatelce ustanovit zástupce, a proto byla její žádost o ustanovení zástupce výše uvedeným usnesením zamítnuta a zároveň byla vyzvána k předložení plné moci udělené jí advokátovi. Následně podala žádost o prodloužení lhůty, které nebylo přípisem Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 6. 2018, č. j. 9 Ads 143/2018 - 85, pro nedostatek důvodů vyhověno.

[5] Podáním doručeným soudu dne 11. 6. 2018 stěžovatelka opakovaně požádala o prodloužení lhůty a doložila rozhodnutí České advokátní komory o určení advokáta podle § 18 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů. Z předloženého rozhodnutí však není patrné, že ustanovení se vztahuje k řízení o kasační stížnosti a už vůbec jej nelze pojímat jako plnou moc, k jejímuž předložení byla stěžovatelka vyzvána. V této opakované žádosti o prodloužení lhůty nebyly uvedeny žádné vážné omluvitelné důvody, které jsou dle § 40 odst. 5 s. ř. s. podmínkou prodloužení lhůty. Pokud stěžovatelka tvrdí, že jí ustanovený advokát nebyl v kanceláři v Brně přítomen, nejde o vážný omluvitelný důvod, pro který by mohla být lhůta prodloužena, navíc jde o důvod zůstávající v rovině tvrzení.

[6] Stěžovatelka tedy přes výzvu soudu neodstranila nedostatek podmínek řízení spočívající v absenci povinného zastoupení advokátem, Nejvyšší správní soud proto odmítl její kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba, respektive kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. června 2018

JUDr. Radan Malík
předseda senátu